اشراف فقیر!

سعید حجاریان اخیرا جهت ورود اصلاح طلبان به انتخابات بعدی ضمن طعنه غیرمستقیم به حسن روحانی،گفته:
پروژه اصلاحات به انتخابات گره نخورده زیرا انتخابات به‌معنای کنونی آن، مصداق گدایی قدرت است. اصلاحات صدقه‌بگیر نیست و اگر مکنت دارد باید با اتکا بر آن به بازار سیاست برود. اگر پول بازار سیاست را نداشتیم باید تلاش کنیم آن را کسب کنیم نه آنکه به هر جنس بُنجلی تن دهیم.
حجاریان «درست» می گوید اما درست «نمی‌بیند» یا درست «نمی تواند ببیند» یا درست «نمی‌خواهد ببیند»!
مشکل ایشان آنست که پول بازار سیاست شان «ریال» نیست و با «ارز خارجی» عزم ابتیاع متاع از بازار داخلی دارند!
محمد خاتمی صادقانه سال ۹۴ اذعان داشت:
باید قبول کنیم که بسیاری از افراد هوادار ما کلیت نظام رو قبول ندارند و با اینها اصلاح ممکن نیست.
این تناقضی است که سازمان اصلاح طلبی موجود در ایران مدت هاست بدان مبتلا شده و خواست بدنه اجتماعی‌شان چیزهائی را از بازار سیاست در ایران طلب می کنند که با دلار قابل خرید است و نه ریال!
خواست ها و خوانش ها و خواهش‌هائی که دقیقا در نقطه مقابل هندسه و مفروضه و محروسه حکومت و «ایرانیان قائم بر حکومت» تعریف شده.
این تناقض «سازمان مدعی اصلاح طلبی» در ایران را از ۸۸ بلاگردان خود کرده و در حالی که موسوی در شعارهایش بازتولید ایام طلائی دوران امام را اشعار می داشت و مدعی دفاع از سرحدات و مفردات و محکمات «امام و اسلام و انقلاب و نظام» بود بدنه اجتماعی‌شان در کف خیابان همان اربعه «امام و اسلام و نظام و انقلاب» را نفی می کردند و از این «رابعه» انزجار و تبری جُسته و می جویند.
بدین منوال مشکل اجناس «برند» حجاریان در مقابل بنجلات موجود در بازار سیاست ناموجود بودن آن کالاهای برند در بازاری است که تجارتش با واحد ریال برسمیت شناخته شده و نمیتوان با دلار خارجی از چنین بازاری، امتعه یا امکنه یا اطعمه یا اشربه اقشاری را مطالبه‌گری کرد که اساسا در منوی این تجارتخانه آن «اقلام» موجودیت و موضوعیت و مشروعیت و محوریت و مقبولیت ندارند.
#داریوش_سجادی